

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Fasti Mariani

Brunner, Andreas

Antverpiæ, M.D.C XXX III.

SS. Samonas, Gvrias Et Abibvs MM. 15. Novemb.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-70962](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-70962)

Archiep: Cantuariensis factus affirmavit, malle se in ignem, quàm in noxam labi. Exul moriturus, mi IESV exclamavit, te testem habeo, te præter nihil unquam expetisse. Hujus vulnera tunc millies est exosculatus, pectus præsertim faucium, in quod etiam vitam expiravit, nobilem ad invidiam tumulum. *Ex vitâ.*

SS. SAMONAS, GVRIAS
ET ABIBVS MM. 15. *Novemb.*

Triumpharunt tergemini Heroes isti Edeffæ. Alii multa eorum miracula, nos unum narrabimus. Erat Edeffæ matrona vidua Sophia, & huic filia Euphemia; illam virtus, hanc etiam formæ gratia commendabat. Sed & miles præfidiarius Gothus erat, qui oculis puellæ captus eò demum matrem perpulit, ut Barbarum focerum quàm hostem mallet. Prius tamen jurare sibi hunc ad martyrum nostrorum tumulam conceptis verbis voluit, eo loco habiturum se novam nuptam, quo socii thori fides juberet. Facile jurare militi fuit. Ergo in Italiam abducit Euphemiam non dominam, ut ipsa rebatur, sed servam planè, ut qui domi conjugem pridem habebat. Huic insuper forma tam liberalis in ancillâ minimè placebat. Multò maximè libertus ex eâ natus displicebat. Itaq; dolorem

R r 5 vultu

vultu & imperiis vindicat, partum veneno tollit. At Euphemia reliquias hujus ab ore filioli legit, meroque miscens novercam infantis Manibus inferias mittit. Ipsa utrique parentatur tumulto hujus à cognatis includitur. Sed adfuere tandem fideijussores GURIAS, SAMONAS & ABIBVS, & Euphemia somni beneficio transvectam patriæ & parenti reddiderunt. Subinde & Gothus adest; rogatus à Sophiâ de filiâ & nepote, salvum utrumque & ab utroque salutem nuntiat, venturis utique, si gradum militare gradum vel mulier vel infans potuisset. Verùm perfidiâ à productâ ex adytis Euphemiâ convictus capite pœnas dedit, & occidit ecce puer Amor, cui ingens Mars pepercit. Ex *Metaphr.*

S. LAURENTIUS EPISC.

14. Novembris.

PARENTEM LAURENTII nostri fuisse se ajunt Mauritium inter Hybernicos proceres latissimè imperantem. Ob id cum oculi Regi Dermicio dolerent, Mauritius fidei suæ obsidem in filio, quem natu minimum & charissimum habuit, animum dedit. Et poterat suavissima pueruli indoles barbarum licet cujusvis pectus expugnare. Unus Dermicius Rex gratulatus sibi est, quod ægrè deniq; patri in filio posset facere. Quare